

דד" צפרירי. בגלל הפצועים החליט המיפקד להורות לכוף לסגת.

מיוחדים ונבחרים

מיד אחרי הפיגוע, ובמשך שעות רבות, הקדיש יאנוש זמן לשיחות עם חיילי אותה יחידה, כדי להעלות את המוראל שלהם.

ועדת-החקירה רה תצטרך להחליט אם ניתנה הוראה לאותה יחידה להסתער על הפעוטון, או שההוראה הקיימת אמרה בדיוק את ההיפוך, וכן אם יש מקום להאשים מישור בפרשת הנסיון הראשון לחילוץ בני-הערור בה. ככל הנראה יעמדו מול עיני ועדת-החקירה דבריו של קצין בכיר ביותר בצה"ל, שהיה מעורב בפרשת חילוץ בני-הערובה במישגביעם, שאמר על חיילי אותה יחידה שהסתערו על הפעוטון ונסוגו אחרי-כך: "כל אחד מהם ראוי לצל"ש. הם לחמו בטווח של עשרות סנטימטרים במחבלים שנהנו מחופש פעולה מוחלט וממחסות טובים."

נראה שחיילי יחידה מובחרת, שערכו בסופו של דבר, בשעה 10 בבוקר, את הפעולה, יזכו רק לשבחים מועדתי-החקירה של האלוף אבן, הפעולה עוררה התפעלות במיקצועיות שלה ובמיומנות שלה גם מפי הספקנים ביותר. תוך שתיים שלוש דקות הצליחו אנשי אותה יחידה להציף בירי את הפעוטון, לפרוץ פנימה ולחלץ את בני-הערובה כולם כשהם ב"חיים. מילבד כמה פציעות קלות, רובן מרסיסים ומחבטות, לא נפגע אף אחד מבני-הערובה שהיו בתוך הפעוטון בעת פעולת החילוץ. חמשת המחבלים חוסלו מבלי שהצליחו לבצע את איומם, להתנכל לבני-הערובה אם אכן ינסו לפרוץ לעברם.

שאלה אחרת שתעלה בפעם המי יודע כמה, היא שאלת היחידה המיוחדת (הימ"מ) של מישמר-הגבול. יחידה זו עוברת אימור ניהול אינטנסיבי ביותר, במשך שנים רבות, הכנה למיקרים כאלה של פיגועי מחבלים עם בני-ערובה. מאחר ובמרבית שטחי הארץ האחראית המישטרה על ביטחון הפנים, רק טבעי הוא שלמישטרה

תהיה יחידה מיוחדת לטיפול במיקרים כאלה. אולם במישגביעם קרה מה שקרה בכל אותם הפעמים שבהם היו פיגועי מחבלים עם בני-ערובה. היחידה המיוחדת של המישטרה אמנם הגיעה לשטח.

אך גם יחידה צבאית מובחרת הגיעה לאזור הפיגוע. מפכ"ל המישטרה, רבי ניצב הרצל ספיר, מכיר גם את היחידה שלו וגם את היחידה הצבאית, מתקופת שרותו בצה"ל. הוא ניסה ללחום על כך, שהימ"מ הוא שיבצע את הפעולה.

צה"ל רצה שהיחידה שלו תבצע את הפעולה, וכמו תמיד, ההכרעה היתה לטובת צה"ל. מילבד המסקנות שתצטרך הימישטרה עצמה להסיק, בדבר המשך קיומו של הימ"מ במתכונתו הנוכחית, יצטרך גם האלוף אבן להסיק מסקנות משלו לגבי הכפילות שבין שתי היחידות.

השמועה בצה"ל טוענת, כי לוועדת-החקירה של האלוף אבן ניתנו סמכויות לחקור בהיבטים הרבה יותר רחבים מאשר הפעולה במישגביעם. אם הוועדה תדון בכך, או שהוויכוח הציבורי שיתעורר אחרי מסקנות הוועדה יביא לכך, אין ספק שאי אפשר להימנע ממחשבות מעמיקות ביותר ביחס להחלטות בדרג המדיני והצבאי, הנוגעות לדרכי התגובה על פעולות מחבר

פטור בלא כלום אי אפשר. לכן נשלחה יחידה קטנה של צה"ל, שטיילה בדרום-לבנון במשך כמה ימים, ושהה לישראל, על פי הגדרת דובר צה"ל, "לאחר שסיימה לבצע את ימיה". היעד היחיד של פעולה עלובה זו שנראה לעין היה, לעורר את מועצת-הביטחון ממירבצה לדיון נוסף נגד ישראל.

יוסי ינאי

יאנוש ורפול בין הרמטכ"ל לאלוף פיקוד הצפון נרקמה מערכת יחסים מיוחדת במינה. רפול ויאנוש היו קרובים במיוחד עד לפרשת האלוף טל, שבה היתה ליאנוש עמדה שונה מאשר לשר-הביטחון. לאחר פרשת טל התקררו היחסים ביניהם. יאנוש מאשים את רפול שכנע לוויצמן בעניין.

איזו גירסה נכונה?

תפסו מחסה, הרימו התפוצץ. התרוממו והסתערו. ממש בכניסה קלטו את ההודעה לעצור. אחרי שהיו לכות ששה נפגעים, ביניהם הרוג ופצועים קשה, לא היה טעם להסתער פנימה. הפצועים חולצו והכות שב לאחור."

בין האירים לניגרים

ה ידוקי-דיעות, על מישור יותר פור ליטי, נהגלעו במסיבת-העיתונאים גם בין הרמטכ"ל ואלוף פיקוד הצפון, אביגדור ("יאנוש") בריגל, יאנוש הטיל אחריות מיוחדת על חיילי יוניפי"ל. לדבריו הצתה חוליית המחבלים את השטח שבין היחידה האירית ליחידה הניגרית. לרמטכ"ל היתה דעה אחרת בעניין יוניפי"ל. לדבריו אין זו בעיה לחצות את שטח יוניפי"ל, וגם אין בעיה לחצות את שטח המובלעת של רבי-סרן סעד חדאד. "לעיתים קורה שיוניפי"ל עוצר מחבלים בדרום לישראל ומחזירם לבסיסם" טען הרמטכ"ל. "ויש גם כמה מאות מחבלים בתוך שטח יוניפי"ל". האלוף יעקוב אבן יצטרך לקבוע איוו גירסה צודקת — זו של הרמטכ"ל, הטוענת שהמגע הראשון עם המחבלים היה תוצאה של טעות של נהג המשאית, שהביא את הכוח למשק, או זו של סרן גיורא, המפרט את הפעולה המתוכננת היטב ואת שלב הנסיגה שלה. יתכן שהאלוף אבן יצטרך גם להסיק מסקנות לגבי חיילי יוניפי"ל ולקבוע, אם צדק האלוף בריגל בהאשמתו תיו נגד כוח האו"ם או שצודקת הנימה הסלחנית של הרמטכ"ל.

בתוך כך אל החלון, ונפגע ביד. קשה לתאר את עוזר-הנפש של הלוחמים, שאחרי תידרוך קצר הסתערו על הבית, בחשיכה, מבלי שיהיו להם נתונים על המחבלים שבתוכו. ששה לוחמים נפצעו, בהסתערות הזאת, כאשר המחבלים פועלים מאחורי מחסה ויורקים מכלי נשקם אש עזה.

"כוח שני, בפיקודו של עידן, פרץ לדלת אחרת, גם לעברם נזרק רימון. הם

מן ההדף גם צבי. מרימון אחד נפגעו שלושה לוחמים, הקרב התחולל מטווח של חצי מטר. המחבלים בתוך הבית, שאיש עדיין לא ידע את מספרם, היו מוגנים ועשו שימוש בקלצ'ניקוב שבידיהם. במקי

סרן גיורא פריצה מתוכננת או —

לעוני ארפידי וברימונייד. הם ירו אש פרועה מן החלונות והדלת. אחד הלוחמים, מישקה, פרץ אל החלון ונפגע בשתי ידיו. אלדד הסתער ומטווח של מטר הוא הטף צרור בראשו, נהרג במקום והוטל לקירבת הדלת. שחר פרץ

ב מסיבת כתבים צבאיים שערך הרמטכ"ל רביאלוף רפאל ("רפול") איתן כמה שעות אחרי הפיגוע במישגביעם, הוא סקר את השתלשלות האירועים במקום. סקירת הרמטכ"ל עומדת בפרטים מסיימים בניגוד לתאורו של מפקד הכוח הפורץ לפעוטון, סרן גיורא.

למרות שמסיבת-העיתונאים עם הרמטכ"ל שודרה ברדיו, ופורסמה לאחר מכן בהרחבה בעיתונים, סירב השבוע דובר צה"ל לתת למערכת העולם הזה הסטנוגרמה, והכריז עליה כסודית. תיאורו של הרמטכ"ל במסיבת-העיתונאים על הפריצה הראשונה היה זה: "כשהגיע הכוח הראשון של צה"ל לקיבוץ, התקרבה המשאית שבה נסעו החיילים יתר על המידה לבית-הילדים. מן הבית נפתחה אש עזה על המשאית שנפגעה בכדורים רבים. החיילים קפצו מתוכה וחלקם רצו לעבר הבית. אחד מהם נפגע ונהרג בעת שהתקרב לבית."

הרמטכ"ל תיאר את הפעולה הראשונה כתקרית שמקורה בטעות של נהג, והסתיר מדיעת הכתבים את העובדה שהיה נסיון פריצה.

סרן גיורא בן ה-24, מפקד הכוח הפורץ, איש חטיבת גולני, סיפר במדויק כיצד התנהלה הפריצה הראשונה: "ההסתערות נעשתה על פי התיכנון. סגן רז הוביל את אנשיו. הוא הגיע ראשון לפתח בית-הילדים. פרץ את הדלת הראשית. הכוח נתקל בהתנגדות עזה. נזרק רימון. כתוצאה מן הפיצוץ נפגעו רז ואודי. רז נפצע בבטן, ואודי בגפיים. ההדף היה כל כך חזק, שהשניים ממש עפו מן הדלת אל החצר, ובתוך כדי כך נפגע